№ 173. Piątek 31. Lipca 1863. Rok wydania 53.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 26. lipca r. b. mianować najłaskawiej radcę nadwornego przy najwyższym trybunale sądowym, *Józefa Mochnackiego*, prezydentem lwowskiego sądu krajowego, a wiceprezydentowi tego sądu krajowego, Drwi *Karolowi* baronowi *Pohlberg* nadał Najjaśn. Pan tytuł i charakter radcy nadwornego z opuszczeniem taxy.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 26. lipca r. b. nadać najłaskawiej c. k. radcy rządowemu i dyrektorowi policyi we Lwowie, *Antoniemu Hammer*, w uznaniu jego znakomitych usług order żelaznej korony trzeciej klasy z opuszczeniem tax.

Z najwyższego rozporządzenia przywdzieje dwór cesarski na cześć ś. p. Jego królewicz. Mości *Fryderyka*, Księcia pruskiego żałobę dworską, zacząwszy od czwartku 30go b. m., i nosić ją będzie przez dziewięć dni, t. j. włącznie do 8. sierpnia bez odmiany.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem rozporządzeniem z 20. lipca r. b. dozwolić najłaskawiej kupcowi i dotychczasowemu król. belgijskiemu konzulowi w Tryeście, *Józefowi Morpurgo*, przyjąć nadaną mu posadę król. belgijskiego jeneralnego konzula tamże, i udzielił exekwaturę dyplomowi jego nominacyi.

C. k. ministerstwo spraw zewnętrznych mianowało w porozumieniu z ministerstwem handlu i rolnictwa umieszczonego przy c. k. jeneralnym konzulacie w Alexandryi elewa konzularnego *Józefa Schwegel*, wicekanclerzem przy c. k. ajencyi w Jasach.

Wiedeń, 29go lipca. Dnia wczorajszego wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XXVI. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Ten zeszyt zawiera:

Nr. 63. Rozporządzenie najwyższej władzy kontroli obrachunkowej z 17. lipca 1863 względem połączenia wszystkich wojskowych departamentów obrachunkowych w jedno ciało urzędowe pod nazwą: „Wojskowa centralna buchalterya.“ — Do wszystkich monarchicznych władz kontroli obrachunkowej.

Nr. 64. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 22. lipca 1863, względem upoważnienia pobocznego urzędu celnego II. klasy w Ottendorf w Czechach, do zastosowania cła protekcyjnego do surowego żelaza, opatrzonego świadectwem pochodzenia władz górniczych. — Ważne w obrębie powszechnego terytoryum celnego.

Nr. 65. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 23. lipca 1863, z ogłoszeniem postanowień względem wydania nowych banknotów na 100 zł. w. a. — Ważne w całem państwie.

Część nieurzędowa.

Lwów, 31. lipca.

W najnowszej *Wiener Abendpost* z 29. b. m. czytamy następujące urzędowe oświadczenie: „Tutejsze i zagraniczne dzienniki zwracały kilkakrotnie uwagę na usiłowania, jakich miał używać rząd król. pruski, by odwieść Austryę od spólnej akcyi dyplomatycznej z mocarstwami zachodniemi w sprawie polskiej. Te podania możemy nazwać bezzasadnemi i oświadczyć wyraźnie, że ze strony król. pruskiego gabinetu nie czyniono u rządu cesarskiego żadnych kroków w spomnionym zamiarze. Również jesteśmy w stanie oświadczyć stanowczo w obec powtórnego, nieuprawnionego twierdzenia jednego z dzienników tutejszych (*Presse*), że za nadejściem rosyjskiej odpowiedzi do gabinetów w Wiedniu, Paryżu i Londynie nastąpiła wprawdzie natychmiast wymiana myśli pomiędzy niemi, ale żaden z wymienionych gabinetów nie przesłał dwom drugim uczestnikom projektu noty identycznej.“ — Ku wyjaśnieniu tego zaprzeczenia musimy nadmienić tutaj, że od kilku dni krążyła po dziennikach wiadomość, jakoby p. Drouyn de Lhuys nadesłał gabinetowi austryackiemu projekt noty identycznej, której analizę podawano nawet dość szczegółowo.

Z Węgier donoszą *Jener. Kor.*, że temi dniami przybyła do unickiego biskupa Popovica w Ungwarze deputacya z Doroga, w którego okolicy żyje do 60.000 gr. unickich Madziarów, dawniej Rusinów, którzy jednak nawet po zmadziaryzowaniu zatrzymali język sławiański w służbie kościelnej; ta deputacya miała teraz upraszać biskupa, ażeby pozwolił także w kościele używać języka węgierskiego; ale biskup nieodpowiedział jeszcze stanowczo na tę prośbę.

Z Królestwa Polskiego nie przyniosły dziś nic nowego ani dzienniki urzędowe, ani prywatne. *Dzien. Powsz.* donosi tylko o mianowaniu Michała Grabowskiego członkiem rady administracyjnej, a *Czas* zawiera tylko szczegóły o potyczkach stoczonych dawniej na widowni powstania. Z samej zaś Warszawy donoszą *Jener. Kor.*, że w fabryce świec bankiera Epsteina odkryła i skonfiskowała policya 250 cetnarów ołowiu, 6 pełnych wozów siarki i równą ilość saletry. Dla strzeżenia banku poczynił rząd rozmaite rozporządzenia. Mianowany głównym kasyerem Rożyński został 21go b. m. znowu usunięty od tej posady, a zastąpił go Rosyanin Majdanow Manulewicz. Urząd dyrektora oddziału biletów bankowych piastuje teraz urzędnik kancelaryi dyplomatycznej Fasmer, który zarządza oraz całem biórem bankowem. Z wyższymi urzędnikami postępuje surowo, niższym zaś i służbie schlebia i rozdaje podarunki pieniężne. Dla większego zaś bezpieczeństwa zaprowadzono tak zwane straże wewnętrzne, a słudzy kasowi, którzy mieli pomieszkania w gmachu bankowym, musieli się powynosić. — Dalej piszą do tej samej *Jeneralnej Korespondencyi* z Warszawy: „Niepodobna zapoznać, że odkąd jenerał hrabia Berg objął naczelną komendę, poczynił system wojowania rosyjskiego w Polsce znaczne postępy nietylko pod względem karności, ale także w dyspozycyach wojskowych; dlatego też utrzymuje się w kołach wojskowych nadzieja, że walka zostanie ukończona jeszcze przed zimą. We właściwej Polsce są też istotnie wszelkie widoki potemu, mianowicie wskazują to nadchodzące ciągle posiłki, za pomocą których spodziewają się pokonać wkrótce przeważną siłą powstańców. Prawda, że przysłane w najnowszych czasach wojska zaledwie wystarczyły na pokrycie ubytku, ale świeża jeszcze dywizya Maninkina liczy 10.500 ludzi, a prócz tego oczekują jeszcze 10 pułków kozackich, które liczą razem 6000 ludzi. Mniej pomyślnie wiedzie się Rosyanom na Litwie z powstańcami, którzy na niedostępnych prawie moczarach znachodzą tam dogodne pole działania dla siebie. Nadto walczą tam w szeregach powstańców ochotnicy z Poznańskiego, i rosyjskie władze wojskowe nie tają się z tem wcale, że ci ochotnicy z Poznańskiego, po największej części wysłużeni żołnierze prusscy, stanowią najniebezpieczniejszy zasiłek powstania, gdy przeciwnie ochotnicy z Galicyi, — chociaż pod dowództwem kilku znakomitych osobistości, nie wydają im się wcale niebezpiecznymi.“

W Turynie mówią znowu bardzo głośno o odwołaniu teraźniejszego posła włoskiego, margrabi Cavriaciuli, a ma go zastąpić albo jenerał Durando, który jednak nie zdaje się mieć chęci do powrócenia na posadę raz już zajmowaną, albo też p. Cerrutti, którego wybór byłby zdaniem korespondenta *Jen. Kor.*) bardzo znaczącym.

Do Bukaresztu na Wołoszczyznie przybył książę Marceli Czartoryski. Zdaje się, iż pobyt jego w stolicy Rumunii będzie się odnosił do chybionej wyprawy polskiej z Księstw Naddunajskich.

Porta ottomańska wysłała do Egiptu Kudir Beja z instrukcyami w sprawie kanału suezkiego. Sądzą, iż Porta żąda zniesienia roboty przymusowej przy kanale i wykup gruntów przedsiębierstwu koncedowanych. Z Konstantynopola donoszą, iż wieści o śmierci Dost Mahommeda, władcy Heratu, były mylne; żyje on ciągle i jest w posiadaniu Heratu.

W Nowym Jorku przyszło do krwawych zaburzeń z powodu konskrypcyi i rekrutacyi, w północnej Ameryce dotąd nigdy nie praktykowanych. Rząd zaburzenia jednak siłą wojskową poskromił i konskrypcyę przeprowadzi. Armia unionistów stoi pod Berlinem w Marilandzie; Lee dowódca separatystów udał się w pochód na Culpeper. Pod Charlestonem unioniści bombardowali trzy dni warownię Sumter; warownia Wagner na wyspie Maurycego jeszcze się trzymała. Separatyści posłali do Washingtonu parlamentarza, Stefensa, dla traktowania o wymianę jeńców i o prowadzeniu wojny tak jak u ludów cywilizowanych. Prezydent Lincoln nie wdawał się wcale w traktowanie kwestyi pokoju.

Z Veracruz donoszą pod dniem 6. czerwca, iż jenerał Forey zaprowadził w Meksyku prawo drukowe francuskie i zamianował triumwirat do rządów, złożony z biskupa Meksyku, i jenerałów Almonte i Salas. Juarez ogłosił za zdrajców ojczyzny wszystkich tych co z Francuzami łączyć się będą.

Monarchia Austryacka.

Lwów, 31. lipca. Jego Excelencya Namiestnik Galicyi fml. hrabia *Mensdorff-Pouilly* powrócił wczoraj wieczornym pociągiem kolei żelaznej z Wiednia do Lwowa.

Wiedeń, 29. lipca. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* Jego cesarzew. Mość Arcyksiążę *Rainer* będzie jutro udzielał posłuchania w imieniu Jego Mości Cesarza. — Jak donosi *Presse*, zapewniają teraz, że wspominana kilkakrotnie wycieczka Najjaśn. Pana do Gastein dla odwiedzenia Króla pruskiego została na teraz odroczona, a natomiast słychać, że Jego Mość Król pruski będzie powracał do Berlina na Wiedeń, gdy tymczasem dzienniki pruskie donoszą, że Król uda się z Gasteinu do Baden-Baden.

Jak słychać, mianowany został hurtownik wiedeński, pan *Edward Tedesco*, jeneralnym konzulem duńskim w Wiedniu; przedtem piastował ten urząd baron Eskeles.

(Wystawa sztuk pięknych.) Dzisiejsza *Gazeta wiedeńska* ogłasza obwieszczenia dyrekcyi c. k. akademii sztuk pięknych względem wystawy sztuk pięknych, mającej odbyć się w Wiedniu na wiosnę r. 1864, załączając do tego program konkursowy i ogólne postanowienia względem nagród. To obwieszczenie ważne dla świata artystycznego podamy częściowo w następujących numerach naszego dziennika.

Anglia.

(Depesza lorda Napiera do lorda Russella.) Dzienniki angielskie zamieściły depeszę lorda Napiera do Earla Russella z Petersburga dn. 18. lipca datowana, po odejściu odpowiedzi rosyjskiej pisana. W depeszy tej lord Napier donosi, iż udawszy się do ks. Gorczakowa wraz z posłem francuskim nie tail złego wrażenia, jakie odpowiedź rosyjska w Anglii sprawić musi, widzieć bowiem w niej będą główne usiłowanie skierowane ku oderwaniu Austryi od związku z państwami zachodniemi. Następnie lord Napier zapytał się księcia Gorczakowa, 1. jakie mają być forma i podstawa, które dać zamyśla dyskusyi między Austryą, Prusami a Rosyą? 2. czyli Rosya ma zamiar wykluczenia Anglii i Francyi nawet od ratyfikacyi zobowiązań przez trzy mocarstwa przyjętych, lub też czyli takowej ratyfikacyi dopuścić zechce, w sposobie i stopniu w traktacie wiedeńskim stypulowanym? Co do pierwszego książę Gorczakow oświadczył, iż pełnomocnicy Austryi i Prus przyjmowani będą przez niego w Petersburgu, rezultaty zaś ściślejszej tej konferencyi spisany być mogą bądź jako protokoły, bądź jako umowa, zgoła w formie jaka za właściwą uznaną zostanie; punktem wyjścia będą zaś sześć punktów przez mocarstwa proponowane, które w niczem się nie sprzeciwiają zamiarom Cesarza, tudzież inne punkta, które książę Gorczakow przedłożyć za właściwe uzna. Co do drugiego książę Gorczakow odpowiedział, iż rezolucye przyjęte przez trzy mocarstwa najbardziej interesowane w sprawie polskiej zakomunikowaneby zostały urzędownie Anglii i Francyi, które osądzićby mogły, czyli rezolucye te odpowiadają duchowi traktatu wiedeńskiego. Lord Napier nastawał na księcia Gorczakowa, ażeby oświadczył, czyli rezolucye te dozwolą zlanie się rezultatów konferencyi ściślejszej w ogólną konwencyę, tak jak przy traktacie wiedeńskim praktykowane było? Książę Gorczakow wyraźnie temu nie zaprzeczył, ale też tego i nie uznawał, dodał tylko i powtórzył kilkakrotnie, iż Rosya na nic nie zezwoli, coby państwa zachodnie mogło upoważnić do wdawania się w wewnętrzne sprawy Rosyi, do których i sprawę polską liczyć się zdawał. Po przedłuższej jeszcze rozmowie, w której poseł francuzki żywy brał udział, ks. Gorczakow upoważnił lorda Napiera do spisania treści tej konferencyi i zakomunikowania takowej Earlowi Russelowi, tak jak on (ks. Gorczakow) pp. Budberga i Brunnowa z swej strony o niej zawiadomić miał.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 27. lipca. *(Rozporządzenie względem ściągania zaległych podatków.) Dzien. Powsz.* donosi: Dla zapewnienia regularności wpływów podatkowych i niedopuszczenia mnożących się zaległości, wydane zostały przez rząd tymczasowe nowe rozporządzenia. Polegają one głównie na tem: że do zalegających kontrybuentów zjeżdżać będą sekwestratorowie z konwojem wojskowym w stosowne kwitaryusze opatrzeni dla przyjmowania zapłaty przypadających od nich podatków, z takowych kwitowania, tudzież egzekwowania ich z wszelkich dochodów gotowych, jakie znajdują się na gruncie. Płacący niezwłocznie na ich ręce zaległości wolny będzie od kar egzekucyjnych już policzonych i policzyć się mających; przeciwnie zaś wzbraniających się zaległości te uiścić, mieć będzie obowiązek żywienia sekwestratora i konwoju wojskowego od następnego dnia po ich przybyciu na grunt.

Komisya rządowa przychodów i skarbu uwiadamiając zalegających kontrybuentów o takiem postanowieniu rządu, wzywa ich, aby stosownie do tego, jak to dogodniejszem dla siebie uznają, pospieszyli z wniesieniem tego, co od nich przypada, do właściwej kasy powiatowej, guberniałnej, lub wreszcie do kasy głównej Królestwa, które tym celem stosowne rozporządzenia otrzymały, a następnie, aby bieżące należności w terminach przepisanych regularnie uiszczali, unikając tym sposobem skutków, jakie przez użycie w obecnem położeniu rzeczy nadzwyczajnych środków egzekucyjnych wyniknąć dla nich mogą.

Komisya rządowa przychodów i skarbu zawiadamia przytem i ostrzega, iż w razie opóźniania się kontrybuentów z wniesieniem do kas skarbowych tego wszystkiego, co od nich się należy, zesłaną będzie do nich sekwestracya z konwojem wojskowym na grunt bez żadnego innego ostrzeżenia lub awizacyi. — Dyrektor główny prezydujący *Bagniewski*. — Dyrektor kancelaryi radca stanu *Parzelski*.

(Odezwa magistratu.) Magistrat miasta stołecznego Warszawy wydał następującą odezwę: Gdy pomimo upłynionego terminu składania rachunku o rezultacie składki wielko-tygodniowej w roku bieżącym na szpitale przez właścicieli domów zbieranej, niektórzy delegowani do tej czynności obywatele dotąd powierzonych im kwitaryuszy i kwitów bankowych na wniesioną do banku składkę w magistracie nie złożyli, przez co ogólny rachunek zamknięty być nie może, magistrat zatem ma zaszczyt uprzejmie prosić tychże delegowanych, aby najdalej w dniach pięciu bez względu na stan zebranej składki, takową wnieść do banku a magistratowi kwity, kwitaryusze i drukowane kurendy złożyć raczyli.

Rosya.

Petersburg, 22. lipca. *(Ukazy do rządzącego senatu.)*

I.

„W wykonaniu rozkazu Naszego, minister oświecenia ułożył projekt zreformowania centralnego zarządu powierzonego sobie ministerstwa, na głównych zasadach, jakie były przyjęte w 1860 r. w ministerstwie morskiem, z nieodzownemi wedle specyalności przeznaczenia obydwóch wydziałów odmianami.

Po roztrząśnieciu tego projektu w radzie państwa, zatwierdziwszy takowy i przesyłając do rządzącego senatu rozkazujemy:

1) Nową organizacyą ministerstwa oświecenia polecić ministrowi wprowadzić w wykonanie bezzwłoczne.

2) Na utrzymanie wszystkich gałęzi centralnego zarządu tego ministerstwa, a mianowicie: rady ministra, departamentu oświecenia narodowego, urzędników do szczególnych poruczeń przy ministrze, redakcyi dziennika ministerstwa i archiwum ministeryalnego, przeznaczyć do rozporządzenia ministra w ciągu 1863 i 1864 roku w kształcie czasowego środka: 1. cała sumą asygnowaną podług etatu 1863 r. na centralny zarząd w ilości po stosownem potrąceniu 149.903 rub. 58 kop. sr. i 2. przeznaczono dodatkowym do obrachowanego etatu kredytem sumę 7888 rub. 64 kop., razem 157.792 rub. 32 kop.

3) Nie zatwierdzajac w obecnym czasie etatu dla centralnego zarządu ministerstwa oświecenia, dozwolić ministrowi cała rzeczona sume 157.792 rub. 22 kop. sr., rozdzielać w ciągu 1863 i 1864 r. na wchodzące do składu tegoż zarzadu gałezie ze wszelkiemi potrzebnemi w obecnych etatach zmniejszeniami i odmianami, a uzyskane ze zwijania lub zmniejszania urzędów pieniężne z rzeczonej sumy fundusze używać na wydawanie zostającym w służbie osobom corocznych do pensyi etatowej dodatków, bacząc na to, iżby dodatki te razem z etatową pensyą i z wydawanemi niektórym osobom płacami na mocy szczególnych najwyższych rozkazów nie przewyższały rozmiaru płacy oznaczonej w projekcie nowych, dla centralnego zarządu ministerstwa oświecenia etatów.

4) Urzędników, którzy będą zbyteczni, dozwolić ministrowi oświecenia uwalniać na ogólnej dla spadłych z etatu zasadzie, a dla wydawania im należnej według prawa pensyi asygnować z skarbu państwa jednocześnie 10.962 rub. 60 kop. i

5) Pozostawić ministrowi oświecenia etat, który zostanie ułożony podług wskazówek praktyki dla centralnego zarządu powierzonego mu ministerstwa, przedłożyć radzie państwa w ciągu drugiego roku po zatwierdzeniu niniejszych projektów tak, iżby z początkiem 1865 roku etat ten mógł być wprowadzony w wykonanie.

Senat rządzący nie omieszka wydać dla wykonania niniejszego stosowne rozporządzenia.“

Na oryginale własną Jego Ces. Mości ręką napisano:

Alexander.

W Carskiem Siole, dnia 18. czerwca 1863 roku.

II.

„Uznając nieodzownem zmienić stosownie do obecnych potrzeb istniejące w obecnym czasie w cesarskich uniwersytetach naszych ustawę i etaty, poleciliśmy ministrowi oświecenia przedstawić Nam swoje w tym względzie projekta.

Teraz po roztrząśnieciu w radzie państwa ułożonych w skutku tego projektów ustawy i etatów, zatwierdziwszy takowe i przesyłając rządzącemu senatowi, rozkazujemy:

1) Ustawę tę i etaty zaraz wprowadzić w uniwersytetach: St. Petersburgskim, Moskiewskim, Charkowskim, Kazańskim i św. Włodzimierza w Kijowie; i

2) Wydawanie sum na utrzymanie rzeczonych uniwersytetów w większym niż poprzednio rozmiarze, rozpocząć stopniowo od 1. września b. r., używając na osobno wskazanych przez Nas ministrom skarbu i oświecenia zasadach, dodatkowe według asygnacyi sumy, początkowo na obecnie istniejący w rzeczonych uniwersytetach skład osób profesorów i docentów, a poźniej już na inne, ustawą i etatami wskazywane potrzeby.

Senat rządzący nie omieszka wydać dla wykonania niniejszego stosowne rozporządzenia.“

Na oryginale własną Jego Ces. Mości ręką napisano:

Alexander.

W Carskiem Siole, dnia 18. czerwca 1863 roku.

(Wiadomości z Litwy.) Uwaga publiczna zajmuje się słusznie walką na Litwie, bo najprzód walka ta nosi na sobie cechę niesłychana w czasach cywilizowanych, idzie w niej o wytępienie żywiołu polskiego w Litwie; nadto Litwa tak dla Rosyi jak i dla Polski nader jest ważną prowincyą. Polska kongresowa, to dla Rosyi pozycya zaczepna naprzód wysunięta, dolinę Wisły dominująca, Litwa zaś z ogromnemi swemi lasami i bagnami, licznemi rzekami, była niegdyś przedmurzem Polski, dziś zaś jest przedmurzem Rosyi; Berezina jest rzeką litewską. Rosya poznała dobrze ważność tej krainy, dla tego prowadzi tam wojnę z największa zaciętością w sposób sobie właściwy, nie zgadzający się wcale z zasadami cywilizacyi europejskiej. Lecz i Polacy walczą tam z bezprzykładnem

męstwem. nic im bowiem prócz walki nie zostaje, bo wyraźnym celem Rosyi jest wytępienie żywiołu polskiego na Litwie i zastąpienie go żywiołem rosyjskim, z czem Rosya w dziennikach swoich wcale się nie tai. Na przeciw usiłowaniom Rosyi ustanowiono ze strony polskiej „nieustającą radę bezpieczeństwa dla Litwy“ na wzór wydziału bezpieczeństwa pierwszej rewolucyi. *Ruch* zamieścił dekret „rządu narodowego“, według którego celem tej rady ma być stanie na straży przeciwko ekscesom urzędników rosyjskich. tudzież wszystkich tych. co podejrzanemi być mogą o nieposłuszeństwo dla rządu narodowego. Zdaje się, iż rząd narodowy stryczkiem i nożem na okrucieństwa Murawiewa odpowiedzieć zamyśla.

(Okólnik Murawiewa.) Urzędowy *Kuryer wileński* z 23go b. m. podaje nowy okólnik Murawiewa. którym jak powiada *Jen. kor.* — pomnożone zostały osobliwsze jego rozporządzenia o jeden jeszcze wielce charakterystyczny dokument. Okólnik ten datowany jest z 18. lipca i powiada po kilku wstępnych słowach:

W 5. ustępie wydanego przezemnie rozporządzenia, zakomunikowanego w zaleceniu z dnia 13go czerwca, nadane zostało naczelnikom gubernii prawo — przedstawiać do mojej uwagi o ulżeniu tego poboru dla tych właścicieli nieruchomych majątków, którzy nietylko w słowach, lecz i w samym czynie dowiedli swej przychylności prawnemu rządowi i wierności złożonej przez nich przysiędze: dla tego zalecam panu przedstawić mnie spisy obywateli urodzonych w Moskwie i prowincyach Nadbałtyckich, znajdujących się w powierzonej panu gubernii, którzy będąc znani z tego, że są godni zaufania, wedle całej słuszności nie powinni podlegać całkowitemu 10% poborowi na równi z obywatelami polskiego pochodzenia, i z majątków, których ten pobór może być zmniejszony do połowicznego rozmiaru. to jest do 5%; obok tego zalecam panu włączyć w te spisy i tych obywateli Polaków. których pan uznasz, ze względu na wypróbowaną przychylność rządowi, za należących do tej kategoryi.

Lecz jednocześnie z tem. uważam za konieczne zwrócić uwagę Waszej Excelencyi i na tę okoliczność, że na nieszczęście znajdują się w tutejszym kraju *obywatele. którzy przez słabość charakteru. z powodu ożenienia się z Polkami i związków pokrewieństwa z Polakami. słuchają wymagań partyi rewolucyjnej i jawnie lub tajemnie pomagają jej.* Majątki takich osób nie mogą być wyłączone od opłaty 10% podatku.

Co się zaś tyczy tych *obywateli, którzy więcej od innych pomagają powstaniu* i biorą w niem udział, to majątki tych ostatnich. na zasadzie 3go punktu przytoczonej wyżej ustawy podlegają obłożeniu zwiększonym poborem wyżej 10%, bacząc na *stopień ich uczestnictwa* w działaniach powstańczych, odbywających się obecnie w kraju. zatem o tych wszystkich obywatelach proszę Waszą Excelencyę przedstawić mnie dodatkowo spisy dla dalszych z mojej strony rozporządzeń, dołączywszy do nich i wasze zdanie, w jakim stopniu pan mniemasz należy powiększyć pobór z ich majątków. oprócz ustanowionej już 10% opłaty według rozkładki.

(Podpisał:) Jenrał piechoty Murawiew 2gi.

Azya.

(Powstanie na Kaukazie. — Zaburzenia w Syryi.) Jener. Kor. pisze: Wiadomości o mniemanem powstaniu w **Dagestanie** są — jak nam donoszą z Konstantynopola z wiarogodnego źródła — niezmiernie przesadzone. Pewien naczelnik czerkieski, imieniem Osman Bej, wyznał naszemu korespondentowi całkiem otwarcie: „My Czerkiesi żyjemy od niepamiętnych czasów z rabunku i handlu niewolnikami, i bijemy się z Rosyanami wtedy tylko, jeźli idzie o to, by przenieść nasz łup w bezpieczne miejsce lub zbyć bez przeszkody nasz kosztowny żywy towar. Czasy Szamyla, który jak prorok umiał łączyć oddzielne szczepy łupieżne w jedną, razem działającą potęgę, minęły już. Teraz zaś. gdy kordony rosyjskie coraz ściślej nas obsaczają i przeszkadzają usilnie zyskownemu polowaniu na ludzi, niepozostaje nam nic innego, jeźli niechcemy umrzeć z głodu w naszych górach, jak tylko ofiarowane nam wychodźtwo do Turcyi, i istotnie przenosimy się tu tysiącami. Jednakowoż — dodał z szczególniejszym uśmiechem, gdybym ja był Padyszachem, wyprosiłbym sobie jak najgrzeczniej przyjaźń szanownych krajowców.“ Była to aluzya do rabunku dzieci. Zapewne wieść o tem powstaniu, w której nie ma ani słowa prawdy. rozszerzyli Rosyanie sami, ażeby mocarstwa zachodnie mniemały, że Car musi i bez ich interwencyi. party przez mnożących się ciągle wewnętrznych nieprzyjaciół, nadać Polsce żądaną autonomię.

Ten sam korespondent donosi: W **Syryi** wybuchły znowu zaburzenia. Płynęła krew; ale bliższych szczegółów nie ma jeszcze. ponieważ Turcy ukrywają wiadomość o tem z wielką ostrożnością. Słychać zresztą. że komenderujący Basza Syryi ma być odwołany i zastąpionym znanym z wojny czernogórskiej muszyrem Derwiszem Baszą. Naruszenie granicy perskiej przez wojska tureckie gubernatora Bagdadu, Namyka Baszy, wywołało tu protest ze strony posła perskiego. Z początku chciał ten dyplomata, jeźliby nienastąpiło spieszne zadośćuczynienie, zażądać swoich paszportów; ale poźniej zdołano go ułagodzić i postanowiono przed powzięciem dalszej uchwały oczekiwać wiadomości z poczty.

Kronika.

(Pożary.) Dnia 25. b. m. uderzył piorun w miasteczku **Bełzie**, w obwodzie żółkiewskim, w dom gospodarza Iwana O. i powstał ztąd pożar, który zniszczył prócz tego domu także czterem innym sąsiadom częścią domy mieszkalne a częścią budynki gospodarskie.

W tym samym obwodzie i powiecie zgorzała 21. b. m. w **Górze**, karczma dworska z całem mieniem propinatora. Przyczyna tego pożaru niejest wiadoma.

Na koniec donoszą nam z Turki, w obwodzie samborskim, że w nocy z 10. na 11. b. m. pogorzał w **Lipiu** tamtejszy włościanin Iwan K. z niewiadomej dotąd przyczyny, straciwszy wszystkie budynki mieszkalne i gospodarskie, cały zasób zboża i 16 sztuk bydła. Szkodę obliczono na 800 zł. w. a.

(Nieszczęsny wypadek.) Na leśniczówce w **Łukowie**, w obwodzie żółkiewskim, wydarzył się 23. b. m. następujący nieszczęsny wypadek: Urlopnik z c. k. pułku piechoty hrab. Mazzucheli, Teodor Gorecki wybierając się na polowanie z bratem leśniczego Józefem Midowiczem, wyzwał go żartem na szermierkę ze strzelbami utrzymując, że wytrąci mu z rąk strzelbę. W ciągu tej zabawy zaczepił przypadkiem o kurek od strzelby Midowicza i ugodzony wypadającym z niej strzałem padł nieżywy na miejscu.

(Klęska elementarna.) Podobnie jak w powiatach uhnowskim i lubaczowskim, jak to donosiliśmy wczoraj, poniszczył niespodziany mróz w dniach 16., 17. i 18. b. m. zasiewy hreczki, kartofli i owoców strączkowych także w powiecie grodeckim, w obwodzie lwowskim, i we wsi **Dobraczynie**, w obwodzie żółkiewskim.

(Wystawa rolnicza w Hamburgu.) Dnia 14. b. m. otwarty został dla publiczności gmach wystawy rolniczej i przemysłowej w Hamburgu, a do południa tegoż dnia zwiedzilo takowy 10.600 osób. Z powodu mnóstwa nagromadzonych przedmiotów, nie podobna z jednego obejrzenia takowych, dać o wystawie należyte wyobrażenie. Wystawa ta wywiera wielkie wrażenie, i to tem większe, im dalej widz kroczy przez różnorodne oddziały. Sam przedsionek, w kształcie rotundy, zdobi bogata wystawa kwiatów, a w środku tryska wspaniała fontana. Po za rotundą ciągnie się sala dla ochłody i wypoczynku, służąca dowodem, że budowniczy umiał połączyć piękne kształty gmachu, na krótki przeciąg czasu wzniesionego, ze wszelkiemi wygodami. Dalej już trudny wybór, w którą udać się stronę: czy na lewo, gdzie wystawione są rozmaite zwierzęta, czy na prawo, gdzie stoją tysiące w ruch wprowadzonych lub nieczynnych machin. Żałować jedynie należy, że czas trwania wystawy jest zbyt krótki, ażeby można było wszystko należycie ocenić. Nie prędko zdarzy się sposobność oglądania tylu pięknych koni, bydła rogatego, owiec, trzody chlewnej i innych zwierząt, które zajmują znaczną część gmachu wystawy.

(Tytuń amerykański w Rosyi.) Z Odessy donoszą, że o 7 wiorst od miasta, w futorze pp. Mannes założoną została pierwsza odeska plantacya tytuniu amerykańskiego i tureckiego. Przedsiębiercą jest obywatele poczesny Portnow, który założył pomienioną plantacyę na 30 diesiatinach. Licząc po 25 tysięcy flanc na każdą diesiatinię, cała plantacya wyda do 750 tysięcy krzaków tytuniowych.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 29. lipca. Jeden z tutejszych przemysłowców robił izbie handlowej przedstawienie, że wypada w interesie krajowego, rzetelnego przemysłu zapobiedz rozszerzaniu u nas wyrabianych wbrew prawu szkodliwych zdrowiu zapałek z fabryki J. Zeka w Kronsztadzie. Izba handlowa i przemysłowa prosiła tutejszego aptekarza p. Müllinga o zbadanie tych zapałek, i przekonawszy się z jego sprawozdania, że zawierają one w sobie chloranowy potasek (chlorsaueres Kali) szkodliwy zdrowiu ludzkiemu, zaniosła prośbę do c. k. Namiestnictwa o zaradzenie temu nadużyciu.

Taż sama izba handlowa uchwaliła w odpowiedzi na zapytanie wysokiego Namiestnictwa, czy izraeliccy szechtery mają być uważani za profesyonistów, tudzież jaka zachodzi różnica między szechterem mięsa koszernego a wyrębywaczem mięsa koszernego, a nakoniec, czy szechter żydowski nie może się równocześnie zajmować wyrębywaniem mięsa dla chrześciańskiej i żydowskiej publiczności? — opierając się na zdaniu referenta swego pana Józefa Koliszera: że izraelicki szechter nie należy do kategoryi profesyonistów, ponieważ do tej funkcyi może być upoważniony tylko przyzwoleniem rabina, i przeto wydaje tylko podług przepisanego rytuału sąd o właściwościach mięsa koszernego i trefnego, za co pobiera stałą opłatę jako nagrodę z czysto religijnych względów. Ta służba więc jest z natury swojej wyłącznie religijna, nie zaś przemysłowa, gdyż zarobkowanie to nie jest ani wolne, ani koncesyonowano i nie zasadza się na żadnej konkurencyi. Różnica między szechterem mięsa koszernego, a wyrębywaczem tego mięsa zależy więc podług powyższych premisów w tem, że pierwszy daje tylko zdanie swoje o rzeczy, gdy tymczasem drugi prowadzi nią handel, i dla tego należy do klasy wolnych profesyonistów. Podług krajowego zwyczaju nakoniec nie może szechter jako taki w swej pierwotnej kwalifikacyi być oraz wyrębywaczem mięsa, gdyż inaczej mógłby bardzo łatwo dla interesu przemysłowego naruszać ustawy mozaiczne.

Na ostatnim targu wiedeńskim były obroty w zbożu cokolwiek więcej ożywione, ceny jednak w ogóle się nie podniosły, tylko pszenicę w wyborowym ziarnie cokolwiek wyżej płacono. Pszenicę notowano od $5^4/_{10}$ do 6 zł. mierzycę od 85 do 88 ℔ wagi wiedeńskiej, żyto 80 ℔ do $3^1/_2$ zł. Jęczmień 70 ℔ do $3^1/_5$ zł. Owies 46℔ od $2^1/_{10}$ do $2^2/_{10}$ zł. Kukurudze 83℔ od $3^3/_{10}$ do $3^4/_{10}$ mierzycę.

Ceny okowity nie zmieniły się wcale, pokup był dość ożywiony.

Targi angielskie i francuskie są prawie zupełnie bezczynne, obroty na nich ograniczają się li tylko do miejscowej potrzeby. W ślad za niemi idą targi kontynentalne a mianowicie targ wrocławski, który zupełnie wrócił do dawniejszej stagnacyi. Zdaje się więc, iż w Galicyi w roku obecnym jedynie na odbyt ku Wiedniowi liczyć będzie można; położenie rzeczy w Anglii i we Francyi musiałoby się zupełnie zmienić, ażebyśmy odbyt w te strony zyskali, a do tego żadnego nie masz widoku. Anglia będzie miała zbiory średnie; niedobór, gdyby się jaki okazał, pokryty będzie sowicie przywozami z Ameryki, które targi angielskie przepełniać i w ciągłej stagnacyi utrzymywać będą. Francya nie będzie wprawdzie miała żniwa tak obfitego na jakie się zanosiło; zawsze jednak produkcye jej tegoroczne na pokrycie własnej konsumcyi wystarczą.

W miesiącu czerwcu bieżącego roku wypalono w wschodniej Galicyi i na Bukowinie w 116 gorzelniach 1,424.088 stopni wódki czyli 17.811 wiader okowity 80°. W roku przeszłym miesiącu czerwcu było w ruchu 121 gorzelń; w tym roku więc mniej o 6 gorzelń.

Piwo wywarzone w miesiącu czerwcu bieżącego roku w 184 browarach 32,452 wiader w roku zaś przeszłym w 173 browarach 36,380 wiader. W roku więc bieżącym było w ruchu 11 browarów więcej a produkcya zmnieszyła się o 3927 wiader.

Cukrownia w Tłumaczu wyrobiła w miesącu czerwcu bieżącego roku 12.670 cetnarów buraków suszonych. W przeszłym roku w miesiącu czerwcu wcale w ruchu nie była.

W warzelniach w Galicyi wschodniej i na Bukowinie wywarzono w czerwcu bieżącego roku 59,848 cetnarów soli, w roku przeszłym zaś 49.940 cetnarów. W roku bieżącym zatem więcej o 9907 cetnarów.

Wiedeń. 28. lipca. *(Targ wiedeński na woły.)* Spęd bydła na wczorajszym targu wynosił 1144 wołów z Węgier. 1961 z Galicyi i 173 z kraju. Z tego zakupili rzeźnicy wiedeńscy 1587, rzeźnicy z prowincyi 1133, a pojedyńczo sprzedano 8 sztuk; niesprzedanych popędzono dalej 550 sztuk. Waga szacunkowa sztuki była 580—710 ℔. Płacono za sztukę 129—190 zł., a za cetnar 21 zł. 50 c. do 25 zł. 75 c. w. a.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 30. lipca.

Hotel George: PP. Skrzyński Ignacy, z Strzyżowa. — Safczyński Kasper, z Polski. — Hr. Wodzicki Kazimirz, z Olejowa. — Cielecki Włodzimirz, z Byczkowic.

Hotel europejski: Wojżechowski Baz., c. r. rad. państwa, i Żurkan Stefan, c. r. radca tytul., z Petersburga.

Hotel angielski: Szczurowski Jan, z Dryszczowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 30. lipca.

PP.: Orłowski Oktaw, do Połowic. — Bal Franciskek, do Tuliglów. — Szymanowski Franciszek, do Bobiatyna. — Poten Ernest, do Lehodowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 30. lipca 1863.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	‴ 326.96	+ 12 8	79.5	północny	sł.	jasno
2. god. po pol.	326.57	+ 20.4	52 8	zachodni	„	pochmarno
10.god.wiecz.	326.32	+ 15 6	68.1	„	„	„

Kurs lwowski.

Dnia 30. lipca.

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	26½	5	32½
Dukat cesarski	„ „	5	30½	5	35
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	10	9	20
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	75½	1	77
Talar pruski	„ „	1	66	1	68
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	75	05	75	85
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	78	82	79	57
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	72	88	73	63
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	81	08	81	70
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	199	75	201	75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 30. lipca.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	75	60
5% pożyczka narodowa	81	65
Losy z 1860 roku	101	60
Akcye banku wiedeńskiego	785	—
„ „ kredytowego	191	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	112	25
Dukat pojedyńczy	5	35
Srebro	110	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 28. lipca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	71 50	71.60
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	96.—	96 50
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	81 20	81.30
od kwiet. do paźd. po 5%	81.30	81.40
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	75.35	75.45
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	75.40	75.60
dtto. po 4½%	68.25	68.50
dtto. „ 4%	60 —	60.50
dtto. „ 3%	46.—	46.50
dtto. „ 2½%	37.50	38.50
dtto. „ 1%	15.10	15.20
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	156.—	156.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	151.75	152 25
Przez. do wyl. z r. 1854	94.50	95.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	100.80	100.90
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	101.—	101.20
Renty Como po 42 lir. aust.	17.—	17.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	71.—	72.—
„ 4½%	67.50	68.—
„ 4%	59.50	60.—
„ 3½%	51.50	52.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	59.50	61.—
„ 2¼%	52.—	53 —
„ 2%	47.—	48.—
„ 1¾%	41.—	42.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	71.—	72.—
„ 4½%	67.50	68.—
„ 4%	59.50	60. —

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	87.75	88.—
Wyż. Aust. i Salcb.	85.—	85.50
Czech	90. —	91.—
Morawii	88.—	89.—
Szląska	87.50	88.50
Styryi	87.—	88.—
Tyrolu	91.—	—.—
Kar., Krainy i Wyb.	86.—	88.50
Węgier	74 75	75.75
Obl. ind. po 5proc. za 100 zł. Banatu Tem.	74.—	74.50
Kroacyi i Slawonii	74.—	74.50
Galicyi	72.75	73.25
Siedmiogrodu	72.75	73 75
Bukowina	72.50	73.—
Z klauzulą wylos. w r. 1867	72.75	73.25
Lomb. wen. poż. z r. 1859	92.50	—.—
Dług Tyrolu, Dług Salcburga, Dług Krainy po 5%	—.—	—.—
„ 4%	60.—	60.50
„ 3½%	—.—	—.—
„ 3%	60.—	60.50
„ 2½%	—.—	—.—
„ 2%	30.—	31.—
„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	27.—	—.—
„ 2½% „ 100 „	22.50	—.—
„ 2¼% „ 100 „	20.25	—.—
„ 2% „ 100 „	18.—	—.—
„ 1¾% „ 100 „	15.50	—.—

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	782.—	783.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	189.—	189.10
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	638.—	640.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1675.—	1680.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	193 —	193 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	145.75	146 25
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	125.90	126 10
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	—.—
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	248.—	250.—
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	200.25	200.75
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	40.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	99.—	100.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	675.—	680.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	237.—	239.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	195.—	260.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	—.—	160.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	441.—	443.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	242.—	244.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	395 —	400.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	395.—	400.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	258.—	260.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	161.59	161.75

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	102.75	103.—
10let. „ 1857 po 5%	91.25	91.50
przeznaczone do los. po 5%	—.—	—.—
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	86.90	87.10
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.—	75.59

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.—	97.50
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	94.50	94.75
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	89.50	89.75
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	123.—	124.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	116.25	116.75
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.25	91.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.25	88.75
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	80.—	80.50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	94.—	95.—
Lloyda za 100 zł.	—.—	92.50
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	96.—	96.50
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	78.—	78.50
Grac. Köflach. kol. i Tow. gór. po 400 zł. w. a. (1000 fr.)	—.—	81.—

6. Losy.

(za sztukę.)	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	133.—	133.20
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	92.—	92.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	115.—	116.—
„ „ po 50 zł. m. k.	52.50	53.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	34.—	34.25
Esterhazego po 40 zł. m. k.	93 50	94.50
Salma „ 40 „ „	36.—	36.50
Palfiego „ 40 „ „	37.—	37.50
Clarego „ 40 „ „	34.50	35.—
St. Genois „ 40 „ „	36.50	37.—
Windischgrätza 20 zł. „	21.25	21.75
Waldsteina 20 „	20.50	20.75
Keglevicha 10 „	15.—	15.25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	95.10	95.20
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	95.25	95.50
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	84.10	84.20
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	112.50	112.60
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	44.40	44.50
Paryż za 100 fr.	44.50	44.60
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a	—.—	—.—

(31 dni po ukazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.39	5.40
dtto. pełnej wagi	5.39	5.40
Korona	15.40	15.45
20frankówka	9 01	9.03
Rosyjski imperyał	9.25	9.28
Talar związkowy	1.66½	1.67½
Srebro	111.—	111.50
Kurs korony w c. k. kasach	13zł. 50c.	

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.